

Het Parool

Plus Achtergrond

Alberdingk Thijm verzamelt al 25 jaar voor AkzoNobel: 'Kunst zet je op scherp'

Al 25 jaar verzamelt Hester Alberdingk Thijm kunstwerken voor de AkzoNobel Art Foundation. In de tentoonstelling *All Eyes* blikt ze nu terug.

Kees Keijer 27 oktober 2021, 07:00

Hester Alberdingk Thijm noemt beeldende kunst een verslaving. 'Elke dag ga ik weer nadenken over dingen, elke dag zie ik weer wat nieuws.' BEELD FRISO KEURIS

Ze werd in 1995 gevraagd door Kees van Lede, de toenmalige ceo van AkzoNobel, om kunst te gaan verzamelen. Hester Alberdingk Thijm: “Dat was een fantastische man. Er was een nieuw hoofdkantoor in Arnhem gebouwd. Een grote witte glazen tempel, waar hij meer kleur en warmte in wilde brengen. We zijn toen met alle mensen van het bestuur en de afdeling communicatie met een bus naar het Stedelijk Museum gegaan. Rudi Fuchs en de staf ontvingen ons en zeiden: als je het doet, moet je het goed doen. Met een duidelijk beleid en actuele kunst.”

Met een aankoopbudget van 4,5 ton per jaar is de AkzoNobel Art Foundation een van de grote spelers in de Nederlandse kunst. In de afgelopen 25 jaar zijn bijna 1900 kunstwerken bij elkaar gebracht. Sinds 2016 heeft AkzoNobel een eigen kunstruimte, op de benedenverdieping van het hoofdkantoor op de Zuidas.

Ook elders in het gebouw is overal kunst te zien. “We hebben een heel dynamisch beleid, doen permanent allerlei dingen voor het eigen personeel. Er staat altijd uitleg of een QR-code naast de werken.”

Minder ziekteverzuim

Kunstwerken zijn belangrijk voor een bedrijf als AkzoNobel, vindt Alberdingk Thijm. “Ik heb het nu 25 jaar in praktijk gebracht en ik denk echt wel dat het iets doet. Ten eerste is kunst goed voor de werkomgeving. Het zorgt voor inspiratie, daar zijn allerlei onderzoeken naar geweest. Er is ook minder ziekteverzuim als de werkomgeving aangenaam is.”

De kunstruimte functioneert volgens Alberdingk Thijm een beetje zoals het Beatrixpark dat ernaast ligt. “Vroeger was zo’n bedrijf veel ontoegankelijker, kon je er alleen maar in met een pasje. Nu is het veel uitnodigender. Mensen komen even in een andere wereld, ze gaan er lunchen of vergaderen. In de eerste jaren hadden we meer dan honderdduizend bezoekers, maar toen kwam covid.”

Alberdingk Thijm wilde de kunstcollectie vanaf het begin in een aparte stichting onderbrengen. “Kunst heeft er baat bij om in een andere context gezien te worden. Er moet beweging en dynamiek in zitten. Dus we lenen veel uit. We hebben een mooi werk van Remy Jungerman dat ik graag in de tentoonstelling had gehad. Maar dat is nu uitgeleend aan het Stedelijk Museum. We kunnen gelukkig een werk van Jungerman zelf lenen, tot ons werk terugkomt.”

Ze noemt beeldende kunst een verslaving. “Elke dag ga ik weer nadenken over dingen, elke dag zie ik weer wat nieuws. Ik ben ook een natuurmens, maar ik moet mezelf echt dwingen om te gaan wandelen. Als ik in het weekend naar het strand ga, bedenk ik onderweg dat ik ook nog even naar een opening kan gaan. Het is een soort zuurstof, het zet je op scherp. Alle elementen die ik belangrijk vind in het leven komen toch terug.”

De tentoonstelling *All Eyes* gaat over kijken en bekeken worden. Langs een centrale as hangen portretten en figuurstukken. Op een wand hangen tientallen portretten dicht bij elkaar. Schilderijen, tekeningen en foto's van kunstenaars als Marlene Dumas, Ina van Zyl, Shirin Neshat en Angus Fairhurst. “Het zijn allemaal portretten die jou aankijken. Het gaat over het mensbeeld.” Dat komt ook naar voren in een groot doek van Koen Vermeule met liggende figuren in een kerk, in een vroeg schilderij van Michael Raedecker, geïnspireerd op een platenhoes van Kiss en in een grote tekening van Charlotte Schleiffert met een vrouw op hoge hakken.

Vera Gulikers, The Model (Hush and Hurl), 2021. BEELD FRISO KEURIS

Uitputting van de aarde

Vanuit de centrale as worden uitstapjes gemaakt naar andere verzamelgebieden. Abstracte kunst bijvoorbeeld, of kunst waarin de uitputting van de aarde centraal staat. “Een kruis heeft natuurlijk een horizontale en een verticale lijn. De horizontale staat hier voor het

aardse bestaan, waaronder de uitputting van de aarde en de verticale is het hemelse, het spirituele. Klinkt allemaal een beetje christelijk, maar dat is dus wat hier gebeurt.”

Een schilderij van Jan Andriesse wordt geconfronteerd met een beeld van Roger Hiorns van een sprookjesachtige figuur van een jongen die op zijn rug ligt. Het hele beeld is bedekt met blauwe kristallen die ontstaan zijn door de afzetting van kopersulfaat.

Het schilderij van Andriesse is overigens zonder enige twijfel Alberdingk Thijms persoonlijke favoriet. Het is een groot doek, bijna wit, waarin alle kleuren van de regenboog als een nevel opdoemen, opgebouwd uit vele dunne lagen verf in ijle tinten. “Dit is zo’n prachtig schilderij. Jan Andriesse wilde nooit in opdracht werken, maar dit heeft hij toch speciaal voor ons gemaakt. Hij heeft er heel lang aan gewerkt en toen het klaar was ging ik het bekijken op zijn woonboot. Toen scheen de zon op het water en het hele schilderij twinkelde. Een magisch moment.”

All Eyes. We Are the Collection! is de komende 6 maanden te zien in de AkzoNobel Art Space, Christiaan Neefestraat 2. Werkdagen van 9-17 uur, toegang gratis.

Tang Zhigang, Children in meeting, 2004. Charlotte Schleiffert, Untitled, 2008. Sire Erheriene-Essi, The Voyagers, 2019. BEELD FRISO KEURIS